



Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 12. decembra 2019*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Naliehavé prejudiciálne konanie – Policajná a súdna spolupráca v trestných veciach – Európsky zatykač – Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV – Článok 6 ods. 1 – Pojem ‚súdny orgán vydávajúci zatykač‘ – Kritériá – Európsky zatykač vydaný prokuratúrou členského štátu na účely výkonu trestu“

Vo veci C-627/19 PPU,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame, Holandsko) z 22. augusta 2019 a doručený Súdnemu dvoru 22. augusta 2019, v rámci konania o výkone európskeho zatykača vydaného proti

ZB,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory J.-C. Bonichot, sudcovia M. Safjan, L. Bay Larsen, C. Toader (spravodajkyňa) a N. Jääskinen,

generálny advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomníčka: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 24. októbra 2019,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- ZB, v zastúpení: M. A. C. de Bruijn, advocaat,
- Openbaar Ministerie, v zastúpení: K. van der Schaft a N. Bakkenes,
- holandská vláda, v zastúpení: M. K. Bulterman a J. Langer, splnomocnení zástupcovia,
- belgická vláda, v zastúpení: C. Van Lul, C. Pochet a J.-C. Halleux, splnomocnení zástupcovia,
- Írsko, v zastúpení: G. Hodge a M. Browne, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci R. Kennedy, SC,
- španielska vláda, v zastúpení: L. Aguilera Ruiz, splnomocnený zástupca,
- francúzska vláda, v zastúpení: A. Daniel a A.-L. Desjonquères, splnomocnené zástupkyne,

* Jazyk konania: holandčina.

- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci L. Fiandaca, avvocato dello Stato,
- fínska vláda, v zastúpení: M. Pere, splnomocnená zástupkyňa,
- Európska komisia, v zastúpení: S. Grünheid a R. Troosters, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní z 26. novembra 2019,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 2002, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34), zmeneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 (Ú. v. EÚ 2009, L 81, s. 24) (ďalej len „rámcové rozhodnutie 2002/584“).
- 2 Návrh bol podaný v súvislosti s výkonom európskeho zatykača v Holandsku, ktorý vydal 24. apríla 2019 Procureur des Konings te Brussel (prokurátor kráľa v Bruseli, Belgicko) na účely výkonu dvoch trestov odňatia slobody uložených ZB.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenia 5, 6, 10 a 12 rámcového rozhodnutia 2002/584 znejú:

„(5) cieľ vytýčený pre Úniu stať sa zónou slobody, bezpečnosti a práva, vedie k zrušeniu vydávania osôb medzi členskými štátmi a k jeho nahradeniu systémom vydávania osôb medzi súdnymi orgánmi; okrem toho, zavedenie nového zjednodušeného systému vydávania odsúdených alebo podozrivých osôb pre účely výkonu rozsudku alebo trestného stíhania umožňuje odstrániť zložitosť a prípadné prieťahy pri existujúcich vydávacích postupoch; tradičné vzťahy spolupráce, ktoré až doteraz existovali medzi členskými štátmi, by mal nahradiť systém voľného pohybu súdnych rozhodnutí v trestných veciach, vrátane predbežných a konečných rozhodnutí v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti;

(6) európsky zatykač zavedený týmto rámcovým rozhodnutím je prvým konkrétnym opatrením v oblasti trestného práva, ktorým sa vykonáva zásada vzájomného uznávania, označovaná Európskou radou ako „základný kameň“ spolupráce v oblasti súdnictva;

...

(10) mechanizmus európskeho zatykača je založený na vysokej miere dôvery medzi členskými štátmi; jeho vykonávanie sa môže pozastaviť iba v prípade vážneho a pretrvávajúceho porušovania zásad uvedených v článku 6 ods. 1 [EÚ] jedným z členských štátov, zisteného Radou v zmysle článku 7 ods. 1 [EÚ], s následkami uvedenými v článku 7 ods. 2 zmluvy;

...

(12) toto rámcové rozhodnutie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané v článku 6 [EÚ] a vyjadrené v Charte základných práv Európskej únie... najmä jej Kapitoly VI...”

4 Článok 1 tohto rámcového rozhodnutia, nazvaný „Definícia európskeho zatykača a povinnosť vykonať ho“, stanovuje:

„1. Európsky zatykač je súdne rozhodnutie vydané členským štátom s cieľom zatknúť a vydať požadovanú osobu inému členskému štátu na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia.

2. Členské štáty vykonávajú každý európsky zatykač na základe zásady vzájomného uznávania a v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.

3. Toto rámcové rozhodnutie nebude meniť povinnosť rešpektovať základné práva a základné právne princípy zakotvené v článku 6 [EÚ].“

5 Článok 2 uvedeného rámcového rozhodnutia, nazvaný „Predmet úpravy európskeho zatykača“, v odseku 1 stanovuje:

„Európsky zatykač sa môže vydať za činy, ktoré môžu byť potrestané podľa právneho predpisu vydávajúceho členského štátu [členského štátu vydávajúceho zatykač – *neoficiálny preklad*] výkonom trestu alebo ochranným opatrením, ktorých horná hranica je najmenej 12 mesiacov, alebo ak bol vynesенý rozsudok alebo uložené ochranné opatrenie, pre tresty s minimálnou dĺžkou štyri mesiace.“

6 Článok 6 rámcového rozhodnutia 2002/584, nazvaný „Určenie príslušných súdnych orgánov“, stanovuje:

„1. Vydávajúci súdny orgán [Súdny orgán vydávajúci zatykač – *neoficiálny preklad*] bude súdny orgán vydávajúceho členského štátu [členského štátu vydávajúceho zatykač – *neoficiálny preklad*], ktorý je oprávnený vydať európsky zatykač v zmysle právnych predpisov tohto štátu.

2. Vykonávajúci súdny orgán bude súdny orgán vykonávajúceho členského štátu, ktorý je oprávnený vykonať európsky zatykač v zmysle právnych predpisov tohto štátu.

3. Každý členský štát bude informovať Generálny sekretariát Rady o príslušnom súdnom orgáne podľa svojich právnych predpisov.“

7 Článok 8 tohto rámcového rozhodnutia, nazvaný „Obsah a forma európskeho zatykača“, v odseku 1 stanovuje:

„Európsky zatykač obsahuje nasledujúce informácie stanovené v súlade s formou, obsiahnutou v prílohe:

...

c) dôkaz o vykonateľnom rozsudku, zatykači alebo inom vykonateľnom súdnom rozhodnutí s rovnakým účinkom, ktoré spadá do rozsahu článkov 1 a 2;

...

f) uložený trest, ak existuje konečný rozsudok, alebo určený rozsah trestov pre trestný čin podľa práva vydávajúceho členského štátu [členského štátu vydávajúceho zatykač – *neoficiálny preklad*];

...”

Belgické právo

Belgická ústava

- 8 Článok 151 ods. 1 prvý pododsek belgische Grondwet (belgická ústava) stanovuje:

„Sudcovia sú pri výkone svojich sudcovských právomocí nezávislí. Prokuratúra je nezávislá pri vedení vyšetrovania a trestného stíhania bez toho, aby bolo dotknuté právo príslušného ministra nariadiť stíhanie a vydať záväzné smernice v oblasti trestnej politiky vrátane politiky týkajúcej sa vyšetrovania a stíhania.“

Zákon o európskom zatykači

- 9 Článok 32 ods. 2 wet betreffende het Europees aanhoudingsbevel (zákon o európskom zatykači) z 19. decembra 2003 (*Belgisch Staatsblad*, 22. december 2003, s. 60075) stanovuje:

„Ak možno predpokladať, že osoba, ktorá je hľadaná na účely výkonu trestu alebo ochranného opatrenia, sa nachádza na území iného členského štátu Európskej únie, prokurátor kráľa vydá európsky zatykač v podobe a za podmienok stanovených v článkoch 2 a 3.

Ak v tomto prípade trest alebo ochranné opatrenie boli uložené rozhodnutím vydaným pre zmeškanie a ak hľadaná osoba nebola osobne predvolaná ani inak upovedomená o dátume a mieste pojednávania, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia pre zmeškanie, v európskom zatykači sa uvedie, že hľadaná osoba bude mať možnosť požiadať v Belgicku, aby bola súdená vo svojej prítomnosti.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 10 Dňa 24. apríla 2019 vydal prokurátor kráľa v Bruseli európsky zatykač proti ZB na účely výkonu rozsudku, ktorým Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Frankofónny súd prvého stupňa Brusel, Belgicko) 7. februára 2019 odsúdil ZB na tresty odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov a jedného roka.
- 11 Dňa 3. mája 2019 bol ZB v Holandsku zadržaný na základe európskeho zatykača.
- 12 V ten istý deň Openbaar Ministerie (prokuratúra, Holandsko) na základe § 23 Overleveringswet (zákon o vydávaní osôb) z 29. apríla 2004 v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej podal na Rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame, Holandsko) návrh na preskúmanie uvedeného európskeho zatykača.
- 13 Vnútroštátny súd na jednej strane tvrdí, že z informácií poskytnutých belgickými orgánmi počas konania vo veci samej vyplýva, že v Belgicku sa prokurátori podieľajú na výkone spravodlivosti a konajú nezávisle, pričom priamo ani nepriamo nepodliehajú príkazom ani individuálnym pokynom zo strany výkonnej moci.
- 14 Na druhej strane tento súd konštatuje, že belgická právna úprava európskeho zatykača nestanovuje možnosť podať samostatný opravný prostriedok proti rozhodnutiu o vydaní zatykača.
- 15 Vnútroštátny súd sa preto pýta, či sa podmienka uvedená v bode 75 rozsudku z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry Lübeck a Zwickau) (C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), podľa ktorej proti rozhodnutiu o vydaní európskeho zatykača a najmä proti primeranosti takéhoto rozhodnutia musí byť prípustný opravný prostriedok pred súdom, ktorý spĺňa všetky požiadavky účinnej súdnej ochrany, uplatní aj v prípade, že európsky zatykač je vydaný na účely výkonu trestu odňatia slobody.

- 16 Vnútroštátny súd sa síce domnieva, že požiadavky stanovené v rozsudkoch z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúra Lübeck a Zwickau) (C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), ako aj z 27. mája 2019, PF (Generálna prokuratúra Litvy) (C-509/18, EU:C:2019:457), musia byť splnené v prípade všetkých európskych zatykačov bez ohľadu na to, či sú vydané na účely trestného stíhania alebo výkonu trestu, a teda aj keď vychádzajú z vykonateľného rozsudku vydaného súdom, poukazuje však na to, že v tomto prípade má súdny orgán, ktorý vydal zatykač, a holandská prokuratúra opačný názor.
- 17 Za týchto okolností sa Rechtbank Amsterdam (Prvostupňový súd Amsterdam) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Ak je cieľom európskeho zatykača výkon trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený vykonateľným rozhodnutím sudcu alebo súdu, zatiaľ čo európsky zatykač vydal prokurátor, ktorý sa podieľa na výkone spravodlivosti v členskom štáte vydávajúcom zatykač, a je zaručené, že pri výkone svojich úloh, ktoré priamo súvisia s vydaním európskeho zatykača, koná nezávisle, platí tiež podmienka, aby proti rozhodnutiu o vydaní európskeho zatykača – najmä primeranosti takéhoto rozhodnutia – bol prípustný opravný prostriedok pred súdom, ktorý spĺňa všetky požiadavky účinnej súdnej ochrany?“

O naliehavom konaní

- 18 Dňa 17. septembra 2019 prvá komora Súdneho dvora na návrh sudkyne spravodajkyne a po vypočutí generálneho advokáta rozhodla, že návrh na začatie prejudiciálneho konania vo veci C-627/19 PPU bude prejednaný v naliehavom konaní.
- 19 Prvá komora Súdneho dvora totiž poukázala na to, že návrh sa týka výkladu rámcového rozhodnutia 2002/584, na ktoré sa vzťahuje hlava V tretej časti Zmluvy o FEÚ týkajúca sa priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, a teda môže byť prejednaný v naliehavom prejudiciálnom konaní upravenom v článku 23a Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a v článku 107 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ako navrhuje vnútroštátny súd, a následne zdôraznila skutočnosť, že ZB je od 3. mája 2019 v extradičnej väzbe, kým nebude prijaté rozhodnutie o výkone európskeho zatykača, ktorý bol voči nemu vydaný, a že jeho zotrvanie vo väzbe závisí od riešenia sporu vo veci samej.

O prejudiciálnej otázke

- 20 Vnútroštátny súd sa svojou otázkou v podstate pýta, či sa má rámcové rozhodnutie 2002/584 vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, ktorá priznáva právomoc na vydanie európskeho zatykača na účely výkonu trestu orgánu, ktorý sa síce podieľa na výkone spravodlivosti v tomto členskom štáte, avšak nie je súdom, a zároveň neupravuje možnosť samostatného opravného prostriedku pred súdom, ktorým by bolo možné napadnúť rozhodnutie tohto orgánu o vydaní európskeho zatykača.
- 21 V tomto smere treba na úvod pripomenúť, že tak zásada vzájomnej dôvery medzi členskými štátmi, ako aj zásada vzájomného uznávania, ktorá sa samotná opiera o vzájomnú dôveru medzi členskými štátmi, majú v práve Únie zásadný význam vzhľadom na to, že umožňujú vytvorenie a zachovanie priestoru bez vnútorných hraníc. Zásada vzájomného uznávania najmä v súvislosti s priestorom slobody, bezpečnosti a spravodlivosti konkrétne ukladá každému z týchto štátov, aby vychádzal z toho, že s výnimkou mimoriadnych okolností všetky ostatné členské štáty dodržiavajú právo Únie a najmä základné práva uznané týmto právom [rozsudok z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdnictva), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, bod 36 a citovaná judikatúra].
- 22 Treba poukázať aj na to, že rámcové rozhodnutie 2002/584, ako vyplýva z jeho odôvodnenia 6, je prvým konkrétnym opatrením v oblasti trestného práva, ktorým sa vykonáva zásada vzájomného uznávania rozsudkov a súdnych rozhodnutí zakotvená v článku 82 ods. 1 ZFEÚ, ktorým bol nahradený

článok 31 EÚ, na základe ktorého bolo toto rámcové rozhodnutie prijaté. Odvtedy boli v rámci súdnej spolupráce v trestných veciach postupne zavedené právne nástroje, ktorých koordinované uplatňovanie má posilniť dôveru členských štátov voči ich jednotlivým právnym poriadkom s cieľom zabezpečiť uznávanie a výkon rozsudkov v trestných veciach v Únii, aby sa zabránilo beztrestnosti páchatelov trestných činov.

- 23 Zásada vzájomného uznávania, na ktorej je založená systematika rámcového rozhodnutia 2002/584, zahŕňa podľa článku 1 ods. 2 tohto rozhodnutia aj to, že členské štáty sú v zásade povinné vyhovieť európskemu zatykaču (rozsudok zo 16. novembra 2010, Mantello, C-261/09, EU:C:2010:683, bod 36 a citovaná judikatúra).
- 24 V súlade s ustanoveniami rámcového rozhodnutia 2002/584 môžu totiž členské štáty odmietnuť vykonať takýto zatykač iba v prípadoch povinného nevykonania uvedených v článku 3 tohto rozhodnutia a v prípadoch nepovinného nevykonania taxatívne uvedených v článkoch 4 a 4a tohto rozhodnutia. Okrem toho vykonávajúci súdny orgán môže vykonanie európskeho zatykača viazať iba na podmienky uvedené v článku 5 tohto rámcového rozhodnutia (rozsudok z 29. januára 2013, Radu, C-396/11, EU:C:2013:39, bod 36 a citovaná judikatúra).
- 25 Súdny dvor ďalej rozhodol, že iba európske zatykače v zmysle článku 1 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 sa majú vykonávať podľa ustanovení tohto rozhodnutia. Z uvedeného článku však vyplýva, že takýto zatykač predstavuje „súdne rozhodnutie“, ktoré musí vydať „súdny orgán“ v zmysle článku 6 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia [rozsudok z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry Lübeck a Zwickau), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 46 a citovaná judikatúra].
- 26 V prejednávanej veci vnútroštátny súd tvrdí, že z informácií poskytnutých belgickými orgánmi v rámci konania vo veci samej vyplýva, že v Belgicku prokuratúra spĺňa požiadavky vyplývajúce z bodov 51 a 74 rozsudku z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry Lübeck a Zwickau) (C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), aby mohla byť považovaná za „súdny orgán vydávajúci zatykač“, lebo prokurátori sa podieľajú na výkone trestnej spravodlivosti tohto členského štátu a pri výkone úloh súvisiacich s vydaním európskeho zatykača konajú nezávisle.
- 27 Belgická vláda v tomto smere vo svojich písomných a ústnych pripomienkach ďalej potvrdila, že nezávislosť prokuratúry pri vyšetrovaní a individuálnom stíhaní zaručuje belgická ústava. Belgická vláda rovnako uviedla, že minister spravodlivosti síce môže vypracovať smernice v oblasti trestnej politiky, tie však nepredstavujú rozkazy ani pokyny pre konkrétnu vec.
- 28 Vnútroštátny súd sa napriek tomu pýta, či vzhľadom na bod 75 rozsudku z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry Lübeck a Zwickau) (C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), musí byť proti rozhodnutiu o vydaní európskeho zatykača na účely výkonu trestu prípustný opravný prostriedok pred súdom v členskom štáte, ktorý vydal zatykač.
- 29 Systém európskeho zatykača zahŕňa v tomto smere dvojúrovňovú ochranu procesných a základných práv, ktoré musí mať požadovaná osoba, keďže k súdnej ochrane stanovenej na prvej úrovni, teda pri prijímaní vnútroštátneho súdneho rozhodnutia, akým je vnútroštátny zatykač, sa pridáva ochrana, ktorá musí byť zabezpečená na druhej úrovni, teda pri vydávaní európskeho zatykača, ku ktorému môže prípadne dôjsť aj krátko po prijatí uvedeného vnútroštátneho súdneho rozhodnutia [rozsudok z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry Lübeck a Zwickau), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 67 a citovaná judikatúra].
- 30 Pokiaľ teda ide o opatrenie, ktoré môže ako vydanie európskeho zatykača porušiť právo na slobodu dotknutej osoby, táto ochrana zahŕňa požiadavku, aby rozhodnutie spĺňajúce požiadavky účinnej súdnej ochrany bolo prijaté minimálne na jednej z dvoch úrovní uvedenej ochrany [rozsudok z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry Lübeck a Zwickau), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 68].

- 31 Konkrétne druhá úroveň ochrany práv dotknutej osoby spočíva v tom, že súdny orgán vydávajúci zatykač preveruje predovšetkým dodržiavanie nevyhnutných podmienok na jeho vydanie a objektívne skúma, či s ohľadom na všetky dôkazy v prospech a v neprospech a bez toho, aby bol vystavený riziku, že jeho rozhodovacia právomoc bude podliehať vonkajším pokynom najmä zo strany výkonnej moci, je vydanie uvedeného zatykača primerané [pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry Lübeck a Zwickau), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, body 71 a 73].
- 32 Pokiaľ ide o európsky zatykač vydaný na účely trestného stíhania, Súdny dvor ďalej uviedol, že ak právny poriadok členského štátu vydávajúceho zatykač priznáva právomoc vydať európsky zatykač orgánu, ktorý, hoci sa podieľa na výkone spravodlivosti v tomto členskom štáte, nie je súdom, potom rozhodnutie o vydaní takéhoto zatykača a najmä primeranosť takéhoto rozhodnutia by mali byť v uvedenom členskom štáte preskúmateľné súdom v rámci postupu, ktorý spĺňa všetky požiadavky účinnej súdnej ochrany [rozsudok z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry Lübeck a Zwickau), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 75].
- 33 V tomto prípade v spore vo veci samej na rozdiel od situácií, v ktorých boli vydané rozsudky z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry Lübeck a Zwickau) (C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), ako aj z 27. mája 2019, PF (Generálna prokuratúra Litvy) (C-509/18, EU:C:2019:457), ktoré sa týkali európskych zatykačov vydaných na účely trestného stíhania, ide o európsky zatykač vydaný na účely výkonu trestu.
- 34 Ako v tomto smere vyplýva z článku 8 ods. 1 písm. c) a f) rámcového rozhodnutia 2002/584, taký zatykač vychádza z vykonateľného rozsudku, ktorým bol dotknutej osobe uložený trest odňatia slobody, čím bola vyvrátená prezumpcia nevinoty tejto osoby v konaní, ktoré musí spĺňať požiadavky vyplývajúce z článku 47 Charty základných práv.
- 35 V takom prípade je súdne preskúmanie, na ktoré sa odvoláva bod 75 rozsudku z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry Lübeck a Zwickau) (C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456) a ktoré zodpovedá potrebe zaistiť osobe požadovanej na základe európskeho zatykača vydaného na účely výkonu trestu účinnú súdnu ochranu, zabezpečené vykonateľným rozsudkom.
- 36 Existencia predchádzajúceho súdneho konania, v ktorom sa rozhodlo o vine požadovanej osoby, totiž vykonávajúcemu súdnemu orgánu umožňuje vychádzať z predpokladu, že rozhodnutie o vydaní európskeho zatykača na účely výkonu trestu bolo prijaté vo vnútroštátnom konaní, v ktorom boli osobe, proti ktorej bol vykonateľný rozsudok vydaný, zabezpečené všetky záruky prináležiace tomuto typu rozhodnutia, najmä záruky vyplývajúce zo základných práv a zo základných právnych zásad uvedených v článku 1 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2002/584.
- 37 Navyše už samotné ustanovenia rámcového rozhodnutia 2002/584 upravujú postup, ktorý je v súlade s požiadavkami článku 47 Charty základných práv bez ohľadu na podmienky uplatňovania tohto rámcového rozhodnutia, ktoré si zvolia členské štáty (rozsudok z 30. mája 2013, F, C-168/13 PPU, EU:C:2013:358, bod 47).
- 38 Okrem toho, ak je vydaný európsky zatykač na účely výkonu trestu, jeho primeranosť vyplýva z vydaného opatrenia, ktorým musí byť, ako vyplýva z článku 2 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584, trest alebo ochranné opatrenie s trvaním najmenej štyri mesiace.
- 39 Vzhľadom na predchádzajúce skutočnosti treba na položenú otázku odpovedať tak, že rámcové rozhodnutie 2002/584 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, ktorá priznáva právomoc na vydanie európskeho zatykača na účely výkonu trestu orgánu, ktorý sa síce podieľa na výkone spravodlivosti v tomto členskom štáte, avšak nie je súdom, a zároveň neupravuje možnosť samostatného opravného prostriedku pred súdom, ktorým by bolo možné napadnúť rozhodnutie tohto orgánu o vydaní európskeho zatykača.

O trovách

- 40 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

Rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, zmenené rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, ktorá priznáva právomoc na vydanie európskeho zatykača na účely výkonu trestu orgánu, ktorý sa síce podieľa na výkone spravodlivosti v tomto členskom štáte, avšak nie je súdom, a zároveň neupravuje možnosť samostatného opravného prostriedku pred súdom, ktorým by bolo možné napadnúť rozhodnutie tohto orgánu o vydaní európskeho zatykača.

Podpisy